

THE GILLETTE MAN AND JAPANESE WOMEN

FERDINANDO FREGA

ผู้ชาย GILLETTE กับผู้หญิงญี่ปุ่น

The Art of Attraction · 11

ผมเพิ่งมาถึง Rome และเช่นเคย ผมไปเยือนมหาวิทยาลัยนักบุญเปโตรใน วาติกัน มันคือการคารวะเพียงอย่างเดียวของผมต่อเพื่อนร่วมงาน Gillette คนแรกของผม คนที่ดูแลเขตการขายแคว้นกาลิลีกับทีมสิบสองคนที่ติดตาม เขาไปทุกที่ ตัวเลขที่เขาทำได้สูงถึงขนาดที่สองพันปีต่อมา แม้แต่ Wall Street ก็ยังเอาเขาขึ้นกระดานหุ้นไม่ได้

ผมกำลังเดินไปตามทางเดินที่นำไปสู่ทางเข้าหลัก ตอนนั้นสิบเอ็ดโมงเช้า เมื่อ คนกลุ่มหนึ่งดึงความสนใจของผมด้วยประโยคเดียว: HELP ME, PLEASE?

แค่เวลาพอจะคิดออกว่าเสียงขอความช่วยเหลือนั้นหมายถึงผมหรือเปล่า และ เมื่อหันไป ผมก็สบตากับผู้หญิงหกคนที่มีลักษณะแบบชาวเอเชียโดยแท้ ยิ้ม ทันที สดใส สวย ใจดี มีมารยาท สง่างาม ผมเข้าใจทันทีว่าพวกเธอไม่ใช่ผู้หญิงจีน ชาว Naples ตาเขียว และจริงอย่างนั้น เมื่อผมถาม WHERE ARE YOU FROM พวกเธอตอบพร้อมกันว่า I come from Japan ผู้หญิงและ ลูกสาวแห่งแดนอาทิตย์อุทัย:

MY JAPAN.

ผมยิ้มและแนะนำตัวทันที ปิดฝุ่นภาษาอังกฤษที่ไม่ได้ใช้มาพักหนึ่ง: NICE TO MEET YOU, MY NAME IS FREGA และพวกเธอตอบอย่างอบอุ่น พร้อมเพรียงกันเป็นเสียงประสาน เรียกผมว่า... FREGA SUN

ให้ตายสิ ผมยังไม่ทันได้พูดอะไรเลย พวกเธอก็เรียกผมว่าดวงอาทิตย์แล้ว ผม จึงถามว่า ทำไมเรียกผมว่าดวงอาทิตย์? พวกเธอระเบิดหัวเราะกันอย่างบ้า คลั่งเพื่ออธิบายว่า SUN ของพวกเธอไม่ใช่ดวงอาทิตย์ แต่คือ SAN รูปแบบ การแสดงความเคารพที่ดีที่สุดของพวกเธอต่อบุคคลหนึ่ง พวกเธอพูดกันเป็น รหัส

ผมจึงเอาตัวเองเข้าไปอยู่ตรงกลางและอธิบายว่า SAN ในภาษาอิตาลีหมายถึงอะไร มันคือคำที่เราใช้เรียกนักบุญคาทอลิก คนที่ได้รับการประกาศเป็นนักบุญโดยพระศาสนจักรผู้เป็นมารดาและได้ส่งไปสู่ชีวิตที่ดีกว่า และผมยังไม่มิลิทธิในตำแหน่งนี้ ก็เพียงเพราะผมยังมีชีวิตอยู่

เอ๊ะ ทุกคนหัวเราะกันอย่างบ้าคลั่ง

ผมไม่รู้ว่าจะทำหรือพูดอะไรอีก HELP ME PLEASE ของพวกเธอเมื่อครู่หายไปแล้ว แต่ผมอยู่ข้างในสถานที่อันมิลิทธิพิเศษ และผมจะไม่มีวันออกจากมันไปเพื่อสิ่งใดในโลก จิตใจของผู้หญิง

คนที่อายุมากที่สุดคลั่งแชนผม ยืมให้ผมไม่หยุด และชวนให้ผมตามเธอกับคนอื่น ๆ ไป เราเดินไปทางทางออก ผมคิดว่านี่คงเป็นมุกตลกอีกมุกของเพื่อนร่วมงานชาวกาลิลีของผม แต่เราจะไปไหนกัน?

ไม่กี่ถนน ไม่กี่ตรอกซอย และเราก็มารถึงทราทโทเรียแบบ Rome ที่พวกเธอชวนผมกินมื้อกลางวัน ผมประหลาดใจและตะลึง แต่ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นด้วยเหตุผลเดียว ผู้หญิงญี่ปุ่นมีเรดาร์ เหมือนผู้หญิงทุกคนในโลก แต่เรดาร์ของพวกเธอถูกปรับจูนต่างออกไปโดยวัฒนธรรมของชาмуไร ที่ซึ่งก่อนชีวิตทุกชีวิต พวกเขาวางหลักปฏิบัติไว้ก่อน ใช่ คุณได้ยินถูกแล้ว เราอยู่ใน Rome ประเทศอิตาลี แต่ข้างในทราทโทเรียนั้น พวกเธอกำลังบอกผมว่า WELCOME TO JAPAN.

เรานั่งที่โต๊ะกลมอย่างเคร่งครัด ทุกคนมองหน้ากัน มันไม่ใช่รูปทรงโต๊ะปกติของร้านอาหารอิตาลี แต่บางที่พวกเธออาจเลือกมันด้วยเหตุผลนั้นพอดี

พวกเธอถามว่าผมอายุเท่าไร ทำงานอะไร เป็นคนอิตาลีไหม แต่งงานแล้วหรือยัง มีลูกไหม และผมตอบด้วยคำถาม นี่คือนิสัยที่ตำรวจญี่ปุ่นสอบสวนขโมยหรือ?

เสียงหัวเราะลั่นอีกระลอก แต่พวกเธออยากรู้ พวกเธออยากทราบ และพวกเธออยากได้โดยไม่ต้องขอ พวกเธอคือผู้หญิงของโลก

ผมบอกพวกเธอว่าผมเป็นขโมยทางความคิด ในอิตาลีบทบาทนั้นเป็นของคนที่เราเรียกว่า rubacuori ขโมยหัวใจ ซึ่งไม่ได้เป็นคนรักแบบละตินคลาสสิกเสมอไป พวกนั้นใช้ได้ในยุคห้าศูนย์ ตอนนี้หมดอายุไปแล้ว เหมือนโยเกิร์ต

เสียงหัวเราะลั่น แต่ผมบอกไม่ได้ว่าพวกเธอหัวเราะมุกตลก หัวเราะท่าทางของผม หรือแค่เป็นมารยาท แล้วคนที่อายุมากที่สุดในกลุ่ม เกือบจะราวกับจะขอโทษ อธิบายพฤติกรรมของพวกเธอและให้ผมได้เห็นวัฒนธรรมญี่ปุ่นแบบหนึ่ง และตรงนั้นเองผมเข้าใจว่าผมอยู่ข้างในบ้านหลังหนึ่งที่ผมเคยไปมาหาสู่ในชีวิต

เธอเริ่มด้วยการบอกว่าพวกเธอไม่ใช่ห่านโง่หกตัวที่ร้องก๊ากก่อนลงน้ำ รอยยิ้มคือความพอใจ ความสุข ความเคารพ ไม่ใช่แค่ลักษณะทางอารมณ์

พวกเธอไม่ยอมถอยแม้แต่นิ้วเดียวในการอยากได้คำตอบของคำถาม ผมจึงบอกพวกเธอว่าผมอายุหกสิบเอ็ด แต่งงานแล้ว มีลูกสามคน และมีข้อตกลงกับภรรยาตั้งแต่ปี 1993 ที่อนุญาตให้ผมหมั่นได้ทุกที่ในโลกภายใต้เงื่อนไขเพียงข้อเดียว ต้องเป็นสัญญาแบบมีกำหนดเวลา และต้องไม่ให้ลูกกับใคร

ผมคิดว่ารอยยิ้มจะสว่างขึ้นอีกครั้ง แต่ราวกับเวทมนตร์ มันหายไป และฉบับจริงจึงก็มาถึงบนทุกใบหน้า จนผมสงสัยว่าผมพลาดตรงไหน

คนที่อายุมากที่สุดในกลุ่มโน้มตัวเข้ามาใกล้และบอกผมทันทีว่าพวกเธออยู่ในอิตาลีมาสามสิบวันและได้พบผู้คนมากมาย แต่ไม่เคยมีใครทำตัวด้วยความซื่อตรงทางปัญญาแบบนี้ สรุปคือ คำชม

ผมไม่เคยมีช่วงเวลาที่หลงทางหรือขัดแย้งกับบุคลิกของตัวเอง ไม่มีอีโก้ที่ต้องรายงานตัวด้วย แต่ผมรู้ว่าในช่วงเวลานั้นพอดี ผมอยู่บนยอดภูเขาไฟฟูจิทางความคิด เพียงแต่อยู่ผิวด้านข้างในทราฟโทเรียแบบ Rome

ความคิดสั้น ๆ ของผมยังไม่ทันจางหาย คนที่อายุน้อยที่สุดก็หันมาหาผมและพูดว่า Mr. Frega Fuji และผม: minchiaaaaa

ผมค้นหาเธอข้างในสายตาของเธอ ข้างในดวงตาของเธอ และบอกเธออย่างอ่อนโยนว่า ที่รัก ขอขอบคุณสำหรับฟูจิ แต่ตอนนี้ผมต้องไปแล้ว เวลาหมดแล้ว

แต่ก่อนไป ผมวางนามบัตรที่ไม่ใช่นามบัตรธุรกิจ gillettenarrative.com
ของผมไว้บนโต๊ะ คนละใบ

พวกเธอตะลึง พวกเธอรู้จักเว็บไซต์นั้น ทั้งญี่ปุ่นรู้จักมัน พวกเธอเป็นคนแรก
ในโลกที่ค้นพบมัน บางทีเพิ่งตอนนี่เองที่ผมเข้าใจเหตุผล

รหัสที่พอทิ้งไว้ให้ผม ผมไม่เคยมีโอกาสนามพอว่าพอเคยไปญี่ปุ่นไหม แต่มี
เรื่องหนึ่งที่ผมแน่ใจ ผู้หญิงหกคนถอดรหัสมันได้ และในความเงิบพวกเธอ
ได้ให้คำตัดสิน

ผมจากมา ผมวางเงินไว้บนโต๊ะสำหรับมือกลางวันของพวกเธอ และเห็นพวก
เธอร้องไห้พร้อมกันทุกคน ผมคิดว่าพวกเธอคงไม่พอใจเพราะผมไม่ได้หมั้น
กับใครสักคนในพวกเธอ แต่กลับกัน พวกเธอทุกคนโบกมือลาพร้อมเพรียง
กันเป็นเสียงประสาน พูดยา:

ciao gillettenarrative

Ferdinando

เขาไม่ขายอีกแล้ว เขาเล่า
และเขาทำอย่างนั้นฟรี เพื่อผู้หญิงที่มองเห็นเขาอย่างแท้จริง —
ผู้หญิงที่เขาไม่เคยอุทิศสิ่งใดให้มาก่อน

เกียรติแต่ผู้หญิงทั้งโลก
ความสำเร็จของผู้ชายคนหนึ่งผ่านอ้อมแขนของพวกเธอมาเสมอและเพียงเท่านั้น